

Skatteministeriet

1. februar 2021
J.nr. 2021 - 257

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 210 af 4. januar 2021 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Erling Bonnesen (V).

Morten Bødskov

/ Per Hvas

Spørgsmål

Er der aktuelt lovgivningsmæssige krav til, at mindre deltids erhvervsdrivende, f.eks. deltidslandmænd, som kører deltidsbedriften som personlig virksomhed og på samme bankkonto som privatøkonomien, skal have oprettet særskilt konto i pengeinstitut, hvorpå der kun må forekomme erhvervmæssige ind- og udbetalinger? Ministeren bedes ligeledes redegøre for, om det er tilstrækkeligt, at deltidslandmanden regnskabsmæssigt opgør sit skattemæssige resultat i henhold til skattereglerne i øvrigt.

Svar

Til brug for besvarelse af spørgsmålet er der indhentet følgende bidrag fra Skattestyrelsen, hvortil jeg kan henholde mig:

”Der er ikke et generelt lovkrav om, at deltids erhvervsdrivende skal have oprettet en særskilt konto i et pengeinstitut til erhvervmæssige ind- og udbetalinger, når der drives deltidsvirksomhed.

Den deltids erhvervsdrivende skal føre et regnskab, der opfylder kravene i bogføringsloven for sin erhvervsvirksomhed. Erhvervsdrivende virksomheder etableret her i landet er omfattet af bogføringsloven, jf. bogføringslovens § 1, stk. 1. Ifølge bogføringslovens § 19, stk. 6 gælder bogføringslovens § 1, stk. 1 ikke for personer, der inden d. 1. juli 1999 har påbegyndt en mindre landbrugsvirksomhed, og som var fritaget for bogføringskrav efter den gamle bogføringslov. Ved mindre landbrugsvirksomhed forstås i denne sammenhæng en landbrugsejendom med et areal på mindre end 15 ha og hvor ejendomsværdien er ansat til 175.000 kr. og derunder. Disse landbrug kan opgøre resultat af virksomhed ud fra momsbogen.

Virksomheder, som er omfattet af bogføringsloven, skal desuden opfylde mindstekravs-bekendtgørelsen nr. 1296 af 14.11.2018, jf. mindstekravs bekendtgørelsens § 1, medmindre de er fritaget, jf. mindstekravs bekendtgørelsens § 2, som udelukkende omhandler selskaber, andelsforeninger, kulbrintevirksomheder, tonnagevirksomheder m.v.

Efter mindstekravs bekendtgørelsen skal den erhvervsdrivende udarbejde et skattemæssigt årsregnskab, der skal danne grundlag for indberetning af visse oplysninger til oplysnings-skemaet, dvs. en række udvalgte regnskabstal til brug for Skatteforvaltningens kontrol. Det skattemæssige årsregnskab skal ikke indsendes, medmindre Skatteforvaltningen anmoder herom.

Har den deltids erhvervsdrivende valgt at anvende virksomhedsordningen skal virksomhedens bogføring være tilrettelagt således, at virksomhedens økonomi og den erhvervsdrivendes private økonomi er regnskabsmæssigt adskilt. Det betyder, at bogføringen skal give en klar og overskuelig redegørelse for virksomhedens forretninger og formueforhold. Den regnskabsmæssige opdeling i en virksomhedsøkonomi og privatøkonomi er en nødvendig betingelse for at benytte virksomhedsordningen, idet det ellers ikke vil være muligt at foretage en korrekt skatteberegning.

Den regnskabsmæssige adskillelse af den private økonomi og virksomhedens økonomi kan opfyldes ved, at der i bogføringen oprettes en mellemregningskonto mellem den private og virksomhedens økonomi. Det vil være hensigtsmæssigt, at der oprettes en særskilt konto i et pengeinstitut, når den erhvervsdrivende anvender virksomhedsskatteordningen, men det er ikke et direkte lovkrav.

Det kan herefter bekræftes, at det er tilstrækkeligt, at der udarbejdes et regnskab, der opfylder kravene til et skatteregnskab i overensstemmelse med bestemmelserne i mindstekravsbekendtgørelsen.”

Derudover er der indhentet bidrag fra Erhvervsministeriet, som har oplyst følgende:

”Pengeinstitutter er ikke forpligtet til at acceptere, at en ejer af et personligt selskab, herunder deltidslandmænd, som kører deltidsbedriften som personlig virksomhed, anvender sin private konto som virksomhedens konto, herunder som virksomhedens NemKonto. Det følger således af en afgørelse fra pengeinstitutankenævnet i 2013.

Tidligere tillod en række pengeinstitutter dog at ejerne af et personligt selskab også anvendte deres private konto som virksomhedens konto. Mange af disse pengeinstitutter har ændret praksis og stiller i dag krav om en erhvervskonto for på den måde, i overensstemmelse med de gældende krav i hvidvasklovgivningen, at kunne foretage en korrekt identifikation og vurdering af en kunde og kundens engagement hos dem, herunder adskille private og erhvervmæssige transaktioner.

Der kan i det hele henvises til erhvervsministerens besvarelse af Erhvervsudvalgets spørgsmål 197 (alm. del).”